

عنوان مقاله:

مواجهه مردم یک محله محروم با همه گیری کووید ۱۹: بررسی تاب آوری اجتماعی در چهارچوب رویکرد پیچیدگی اجتماعی

محل انتشار:

دومین کنفرانس تفکر سیستمی در عمل (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۱

نویسندگان:

وجیهه آرمان مهر - دانشجوی دکترای جامعه شناسی اقتصادی و توسعه، مرکز تحقیقات توسعه اجتماعی و ارتقاء سلامت، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران

احمد رضا اصغرپورماسوله - استادیار گروه علوم اجتماعی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

عبدالجواد خواجوی - دکترای تخصصی گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران

خلاصه مقاله:

کووید ۱۹ در مدت زمان کوتاهی زندگی مردم را در مقیاسی بی سابقه دگرگون نمود. پژوهش حاضر برآنست که با کنکاش در نحوه مواجهه یک محله در شهر گناباد، نحوه کنار آمدن با این بیماری و به بیانی تاب آوری اجتماعی آنان را در چارچوب ارجاع پیچیدگی درک نماید. این مطالعه در بهار ۱۴۰۰، به روش مطالعه موردی با استفاده از مصاحبه عمیق و مشاهده میدانی در محله توحید شهرستان گناباد انجام یافته. جامعه پژوهش افراد بالای ۱۸ سال ساکن شهرک توحید گناباد بودند که حداقل ۳ سال از سکونتشان در این محل گذشته بود. در این مطالعه با درنظر داشتن معیارهای ورود از نمونه گیری هدفمند با حداکثر تنوع استفاده گردید. مصاحبه ها تا حد اشباع با ۱۷ نفر ادامه یافت. هر مصاحبه بطور میانگین یک و نیم ساعت طول کشید. مکالمات ضبط شده، برچسب گذاری شده و متن مصاحبه ها پیاده سازی شد. به منظور تعیین اعتباربخشی داده ها از معیارهای لینکلن و گوبا استفاده شد. یافته ها: یافته های حاصل از مصاحبه های عمیق و مشاهده میدانی، در رابطه با تاب آوری اجتماعی محله توحید در ۷ دسته ذیل شناسایی شدند: تاب آوری اجتماعی به مثابه امر نمایان شونده، علیت چند بعدی، فضای حالت تاب آوری اجتماعی، پویا، فرایندی و غیرخطی بودن، انطباق و خودساماندهی، پارامترهای کنترل وضعیت تاب آوری اجتماعی، ویژگی های اتصال و رابطه عاملیت-ساختار. مطالعه حاضر نشان داد تاب آوری اجتماعی مردم محله توحید در دوره کووید ۱۹ برآیند این نیروهای متعامل است: توافق ارزشی هنجاری درباره بیماری کووید ۱۹، دسترسی به منابع، شبکه روابط اجتماعی و ماهیت تعامل با ساختارهای کلان سیاسی و اقتصادی. نتیجه گیری: آنچه از وراي تجربه تاب آوری مردم محله توحید در کووید ۱۹ نمایان گردید، تکرار احساس محرومیت بود. بارها در طی مصاحبه ها دریافتیم که صدای محرومیت بلندتر از صدای بیماری کووید ۱۹ است. سیستم های اجتماعی به سبب خاصیت خودساماندهی، مواجهه با بحران را بخوبی انجام می دهند اگر از قبل بحران، ظرفیت های تاب آورانه را در آن ها ایجاد کرده باشیم. لازم است دولت به منظور ارتقاء تاب آوری اجتماعی، به انجام مداخلات و حمایت هایی بر اساس موانع و پتانسیل های بومی این منطقه بپردازد.

کلمات کلیدی:

کووید ۱۹، تاب آوری اجتماعی، رویکرد پیچیدگی اجتماعی، محله محروم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1386038>

